

בש"פ 6698/22 - מדינת ישראל נגד אחמד עכריה, י"ז בתשרי התשפ"ג

בבית המשפט העליון

בש"פ 6698/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אחמד עכריה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ז בתשרי התשפ"ג (1202)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה
בשם המשיב: עו"ד פהד נסיב חאג'

החלטה

1. לפני בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 30.10.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירות של רצח בנסיבות מחמירות, ניסיון לרצח ועבירות נשק. על פי המתואר בכתב האישום, תכנן המשיב יחד עם אחרים, לירות בבני משפחת ר', על רקע סכסוך בין המשפחות, בכוונה לגרום למותם. ביום 23.8.2020 נסעו המשיב והאחרים למגרש כלי רכב, והמשיב ירה לעבר ארבעה מבני המשפחה אשר שהו במקום. כתוצאה מירי זה, נפטר אחד מבני המשפחה מפצעיו. בהמשך, ירה המשיב לעבר שני בתי עסק שבבעלות משפחת ר', המצויים בלב אזור מגורים.

3. המשיב נעצר עד תום ההליכים נגדו, לאחר שהסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן למעצרו, תוך שמירה על זכותו להגשת בקשה לעיון חוזר. משלא הסתיים משפטו תוך תשעה חודשים, הוארך מעצרו על-ידי בית משפט זה חמש פעמים, בהסכמתו, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהחלטתו של בית משפט זה בהארכת המעצר השלישית, נקבע כי: "בהחלטת המעצר עד תום ההליכים בבית המשפט המחוזי מיום 3.1.2021, משלא הוצעה באותה עת חלופה, נשמרה זכותו של המשיב לפנות בבקשה לעיון חוזר. המשיב יוכל אפוא להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי ובגדרה להציע חלופה והבקשה תבחן לגופה" (החלטת השופט ע' פוגלמן בבש"פ 363/22 מדינת ישראל נ' עכריה (19.1.2022)).

4. המשיב אכן הגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, בה עתר להורות על שחרורו לחלופת מעצר. תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו ביום 28.2.2022 וביום 28.3.2022 לא באו בהמלצה לשחרורו לחלופת מעצר או למעצרו בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן ציין כי על פי התרשמותו "רב הנסתר על הגלוי", כי לא ניתן לשלול את זיקתו של המשיב לסכסוך המצוי ברקע למעצרו ואת גישתו לנשק, כמו גם את נטייתו לקשרים חברתיים בעלי גוון שלילי. עוד ציין שירות המבחן כי לא ברור אם שחרורו לחלופה עלול להצית מחדש את הסכסוך שבין המשפחות. באשר לחלופה המוצעת, ציין שירות המבחן כי קיים קושי להעריך את הסיכון הנשקף מן המשיב, ולפיכך להתאים לו חלופה הולמת. חרף התרשמותו של שירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי, ביום 14.4.2022, על שחרורו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת בין היתר, בשים לב להחלטת השופט פוגלמן אשר הורתה על בחינת חלופה, לעריכת סולחה בין המשפחות, ולחלוף הזמן.

5. ערר שהגישה המבקשת על החלטה זו, התקבל בהחלטתו של בית משפט זה מיום 15.4.2022 (השופט נ' סולברג בבש"פ 2643/22 מדינת ישראל נ' עכריה). בית משפט זה קבע כי אין לראות בהחלטת השופט ע' פוגלמן משום הנחיה לשחרור המשיב לחלופת מעצר, וכי בית המשפט המחוזי לא היה אנוס להיעתר לבקשה לעיון חוזר. עוד נקבע כי:

"כזכור, המעשים המיוחסים למשיב הם רצח מתוכנן היטב תוך שימוש בנשק חם, ניסיון רצח, ושני אירועי ירי נוספים בלב אזור מגורים. מכאן אנו למדים על מסוכנות ברמה גבוהה.

בהינתן האפשרות שהמשיב יורשע, ויושת עליו עונש של מאסר עולם, קמה בצד עילת המסוכנות גם עילה של חשש מפני הימלטות מאימת הדין. לא זו אף זו: שירות המבחן הביע בתסקירים שהוגשו חשש מפני מסוכנותו של המשיב, וספקנות לגבי יכולתם של המפקחים לפקח עליו. המלצתו השלילית של שירות המבחן מדברת בעד עצמה, ולחובתו של המשיב.

אכן כן, דווח על סולחה, אך לפי האמור בתסקיר ניכר הרצון בנקמה, וכלל אין זה מן הנמנע ששחרורו של המשיב בשלב הזה יצית מחדש את הסכסוך שבין המשפחות."

בהמשך להחלטה זו, ובהסכמתו של המשיב, הוארך מעצרו על-ידי בית משפט זה בפעם הרביעית והחמישית.

6. אשר להליך העיקרי, תשובתו של המשיב לכתב האישום ניתנה ביום 21.1.2021, ועד כה התקיימו 13 מועדי הוכחות. מאז חודש נובמבר 2021 לא התקיימו מועדי הוכחות, לבקשת שני הצדדים, בשל הליכי משא ומתן ממושכים

שהתקיימו ביניהם. בדיון שנערך ביום 20.7.2022 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי לא הגיעו להסכמות, ומשכך נקבעו שישה מועדי הוכחות נוספים לימים 1.12.2022, 12.12.2022, 19.12.2022, 29.12.2022, 5.1.2023 ו- 19.1.2023.

7. במסגרת הבקשה שלפניי טען בא כוח המשיב כי יש לבחון מחדש את האפשרות לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, לנוכח פרק הזמן שחלף מאז מעצרו, כ-23 חודשים, ובשים לב לכך שהתיק העיקרי לא עתיד להסתיים בקרוב. כן טען כי משפחת המשיב ומשפחת ר' מצויות כעת ביחסים טובים, וכי יש לראות בכך משום סיום הסכסוך.

8. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל. מבלי להקל ראש בתקופת המעצר הארוכה של המשיב, העומדת על כשנתיים, סבורני כי טרם נס לחם של השיקולים שעמדו ביסוד החלטתו של בית משפט זה מיום 15.4.2022. מסוכנותו של המשיב, הנלמדת מן המעשים המיוחסים לו, גבוהה. תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו לפני חודשים אחדים אינם מטיבים עמו. מסופקני אם ניתן לקבוע כי שחרורו של המשיב לא יוביל להצתה מחודשת של הסכסוך בין המשפחות. לכך יש להוסיף כי הליכי שמיעת ההוכחות בתיק חודשו, ונקבעו מועדי הוכחות נוספים לחודשים הקרובים. בנסיבות אלה, לא ראיתי מקום לבחון, בנקודת הזמן הנוכחית, אפשרות לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

9. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 22.10.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 64170-10-20 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בתשרי התשפ"ג (12.10.2022).

ש ו פ ט ת